چهارشنبه
۱۴۰۰•۰۶•۳۱
۱۵ صفر ۱۴۴۳/ ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۱
سال چهارم
شماره ۱۱۱۵
armanmeli.ir

گزارش

نامه سرگشاده زیباکلام به رئیس جمهور:

برجام ناتمام را به دست ناپخته‌ها نسپارید!

واکنش روسیه به تغییر تیم مذاکره کننده ایران

آرمان ملی - یاسمن طالقانی: تغییر دولت و به تبع آن ایجاد تغییراتی در تیم مذاکره هسته‌ای سبب نگرانی‌هایی شده است چرا که انتصاب‌ها نشان از بازگشت نقش‌آفرینان در مذاکرات دولت احمدی‌نژاد دارد که به نتیجه مطلوبی هم نرسیدند. کارشناسان معتقدند اگر مشی آن گروه پیشین تغییر نکرده باشد، دستاوردهای تیم مذاکره کننده روحانی به ریاست ظریف هم ازدست خواهد رفت. سعید خطیب‌زاده سخنگوی وزارت امور خارجه در نشست خبری دیروز خود درباره ترکیب هیات مذاکره کننده ایران گفت: این موضوع در حال بررسی است طبیعتا تغییراتی اعمال می‌شود هنوز شکل آن نهایی نشده به محض نهایی شدن اطلاع رسانی خواهد شد. گمانه‌ها درباره تغییرات عمیق در تیم مذاکره کننده هسته‌ای زمانی آغاز شد که حسین امیرعبداللهیان وزیر جدید امور خارجه، علی باقری معاون سابق سیاست خارجی شورای عالی امنیت ملی را جایگزین سیدعباس عراقچی معاون سیاسی وزارت خارجه کرد. باقری در زمان تصدی مسئولیت در شورای عالی امنیت ملی هم‌رده عراقچی در تیم هسته ای بود و مسئولیت مذاکرات کارشناسی با طرفین را بر عهده داشت. با این تغییر به نظر می‌رسد در ترکیب جدید باقری قرار است مذاکره کننده ارشد هسته‌ای ایران باشد، مذاکراتی که احتمالا خیلی زود در وین از سر گرفته می شود. عراقچی در دورانی که سعید جلیلی مسئول شورای عالی امنیت ملی و مذاکرات هسته‌ای بود به نمایندگی از وزارت خارجه از اعضای تیم مذاکرات بود و بعید نیست با توجه به یک دهه حضور در پرونده مذاکرات هسته ای ایران کماکان به عنوان عضو مذاکره کننده در تیم جدید نیز حضور داشته باشد کما اینکه از بعد از روی کار آمدن دولت بایدن ،چند دور مذاکره در وین برای بازگشت آمریکا به برجام انجام شده بود که عراقچی متولی این مذاکرات بود. از طرفی در هنگامه مذاکرات اخیر رافائل گروسی با محمد اسلامی رئیس سازمان انرژی اتمی که در سفر به تهران انجام شد، حمیدرضا عسکری عضو پیشین تیم مذاکره کننده هسته‌ای در زمان جلیلی حضور داشت که می تواند گمانه‌ها درباره حضور احتمالی او در تیم جدید مذاکره‌کننده را تقویت کند. اگر قرار باشد ترکیب تیم هسته‌ای در دوران قبل از ظریف احیا شود بعید نیست ابوالفضل ظهره‌وند سفیر سابق ایران در ایتالیا هم دوباره در بین اعضای هیات مشاهده شود. هنوز مشخص نیست در دولت رئیسی مسئولیت پرونده هسته‌ای با شورای عالی امنیت ملی خواهد بود یا وزارت امور خارجه اما با عنایت به انتصاب علی باقری به عنوان معاون سیاسی وزیر خارجه احتمال تداوم پیگیری پرونده هسته‌ای در وزارت خارجه وجود دارد. نکته قابل تامل توجه کشورهای خارجی به تغییر در ترکیب تیم مذاکره‌کننده است. نماینده روسیه در سازمان‌های بین‌المللی در وین اتریش در این پیام توئیتری نوشت: «تغییرات خاص در تیم مذاکره کننده پس از تشکیل دولت جدید در ایران طبیعی است. مهمترین نکته برای موفقیت گفت‌وگوهای وین این است که از تداوم روند اطمینان حاصل شود.» اولیانوف اضافه کرد: «مذاکرات باید نه از ابتدا ، بلکه از نقطه‌ای که تا ۲۰ ژوئن به آن رسیده است ، از سر گرفته شود.» دیروز القدس‌العربی هم در مطلبی به قلم نوری آل حمزه نوشت: با وجود احتمال زیاد از سرگیری مذاکرات هسته‌ای بین ایران و قدرت‌های جهانی در هفته‌های آینده، (ترکیب) هیأت مذاکره‌کننده تهران همچنان نامشخص و غیرقابل توجیه است.

نامه زیباکلام به رئیسی

دیروز صادق زیباکلام با نگارش نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور این نگرانی را علنی کرد. زیبا کلام نوشت:« باسلام و تحیات، مستحضر هستند که بحران هسته‌ای مهم‌ترین مساله امروز کشور است. البته انقلابیون همواره شعار داده‌اند که با بسیج امکانات داخلی می‌توان تحریم‌ها را چاره کرد. اما واقعیت آن است که تجربه دو دهه اخیر نشان داده که شعارهای انقلابی به هیچ روی نتوانسته‌اند درعمل مرهمی برای اقتصاد رو به احتضار کشور باشند. انتظار می‌رفت که تلاش جدی درنجات کشور از بحران هسته‌ای در رأس اولویت‌های دولت جنابعالی قرار بگیرند. اما به‌نظر می‌رسد که اینگونه نیست و به‌جز تکرارشعارهای انقلابی، دولت جنابعالی طرح و برنامه جدی برای پایان بخشیدن به بحرانی که اقتصاد کشور را به‌زانو درآورده، ندارید. انتصاب آقای دکتر علی باقری به‌جای دکترعباس عراقچی و یحتمل سپردن مذاکرات به ایشان مبین آن است که اراده جدی به‌منظور حل این بحران در دولت جنابعالی وجود ندارد. جناب حجت‌الاسلام رئیسی، شش سال مذاکرات جناب باقری درمعیت آقای دکترسعید جلیلی، کوچکترین پیشرفتی درحل مسأله هسته‌ای به‌بار نیاورد. این داوری آقای دکترولایتی بود. چه اصراری برآزمودن مجددآن تجربه ناموفق است؟ اگر واقعا انقلابیون به‌دنبال نجات کشور از بحران هسته‌ای نیستند، چرا آن‌را رسما اعلام نمی‌فرمایید؟ والا سپردن مذاکرات ناتمام وین به مسئولینی که تنها هنرشان صدور قطعنامه‌های شورای امنیت علیه ایران و سوق دادن‌مان ذیل بند هشت منشور بوده، چه معنای دیگری ممکن است داشته باشد؟ البته مدت‌هاست که هسته‌ای به‌جای درخدمت پیشرفت‌های اقتصادی کشور قرارگرفتن، ابزاری شده جهت چانه‌زنی و گرفتن امتیاز از غرب. یک‌بارهم انقلابیون به‌این پرسش ابتدایی پاسخ نداده‌اند که اساساً رویارویی با اروپا و آمریکا چه ضرورتی داشته که به‌کمک آن از غربی‌ها امتیاز بگیریم؟ بازهم اگر مردم موافق این رویارویی می‌بودند دستکم تندروها می‌توانستند آن را توجیه نمایند.»

گزارش «آرمان ملی» از ثمرات و تبعات یکدستی قوا:

پاسخگویی از بین نرود

اسماعیل گرامی‌مقدم در گفت‌وگو با «آرمان ملی»: جایی برای بهانه تراشی وجود ندارد

آرمان ملی- حمید شجاعی: «حاکمیت یکدست» واژه‌ای است که بیش از یک دهه گذشته و با تشکیل دولت محمود احمدی‌نژاد وارد ادبیات سیاسی کشور شد. اساسا یکدستی حاکمیت به شرایطی اطلاق می‌شود که ارکان حاکمیت اعم از قوا و نهادهای انتخابی و انتصابی در اختیار یک جریان سیاسی بوده و به طور کل تفکرات، منویات و راهبردهای آن جریان در کشور حاکمیت و جریان داشته باشد. درست مثل زمانی که حد فاصل سال‌های ۸۴ تا ۹۲ دولت، مجلس، دستگاه قضا و حتی شوراها و شهرداری‌ها در اختیار اصولگرایان قرار داشت. اما همین یکدستی در آن دوران نه تنها نتوانست به جهت هماهنگی بیشتر و نبود اختلاف عملکرد مطلوبی از خود بر جای بگذارد بلکه به جهت نبودن جریان منتقد در آن زمان و برنتافتن سخن منتقدان از صحن جامعه باعث شد تا شرایط مردم و کشور بیش از پیش بدتر و بغرنج‌تر شود. چنانکه به گواه کارشناسان و صاحب‌نظران اقتصاد کشور دو واحد کوچک‌تر و کشورمان با انواع تحریم‌های مختلف مواجه شد و حتی ذیل فصل هفت منشور ملل متحد نیز قرار گرفت. این در حالی است که امروز هم اصولگرایان در شرایطی قوای ۳ گانه را مجددا در اختیار دارند که باز هم نگرانی‌هایی از تکرار دوران احمدی نژاد با تصمیم‌گیری‌هایی از آن جنس وجود دارد. هرچند که اگر بخواهیم پایه‌های این شکل‌گیری مجدد حاکمیت یکدست را بر شمریم باید به ۲ سال قبل و انتخابات مجلس یازدهم بازگردیم؛ جایی که اصولگرایان در کاهش چشمگیر و معنادار حضور مردم در پای صندوق‌های رای توانستند کرسی‌های بهارستان را از آن خود کنند تا در سنگر اول، مجلس را از اختیار جریان رقیب خارج سازند. پس از آن نیز هر چند به نظر می‌رسید که شاید با حضور مردم در انتخابات‌های پیش‌رو جریان مخالف اصولگرایان روی کار بیاید اما بازهم سناریوی اسفند ۹۸ تکرار شد و اصولگرایان در انتخابات ریاست جمهوری و شوراها نیز پیروز شدند. سر انجام نیز با عزیمت سیدابراهیم رئیسی به ریاست جمهوری و حضور محسنی‌اژه‌ای در دستگاه قضا قوای ۳ گانه رسما در اختیار اصولگرایان قرار گرفت. البته برخی نیز معتقدند که اصولا یکدستی در حکومت معنا ندارد، چون هر نهادی باید در چارچوب‌های قانونی خود کار کند. حکومت یکدست به معنای مثبت باید بازتاب‌دهنده خواست عمومی باشد، ولی اگر قرار باشد که نماینده اقلیتی شود، در این صورت یکدستی حکومت در تعارض با خواست عموم می‌شود و این اول مشکلات حل‌نشدنی خواهد بود. این مساله است که باعث شده بسیاری از حکومت یکدست به عنوان یک فرصت یا تهدید نگاه کنند. آنچه مسلم است در حکومت یکدست به جهت نبود اختلاف میان قوا مسائل و مشکلات در حوزه‌های مختلف داخلی، خارجی و سایر حوزه‌ها حل امور ، مسائل و مشکلات در حوزه‌های مختلف سهل‌الوصول‌تر انجام می‌شود. اما نکته اینجاست که این سهل‌الوصل بودن به معنای انجام مطلوب‌تر و بهتر امور نخواهد بود. به عبارت دیگر سهل‌الوصول بودن امور در حاکمیت یکدست شرط لازم اما کافی نیست.

فرصت یا تهدید؟

ارتباط جامعه و حاکمیت مساله مهمی است که بارها به آن اشاره و بدان تاکید شده است. در زمانی که ارکان حاکمیت از جریان‌های مختلف سیاسی و با تفکرات متفاوت باشند می‌توان به این نتیجه رسید که از دل اختلافات در اتخاذ تصمیم‌ها و نوع اجرای آن زنده بودن روح پرسشگری و انتقاد نسبت به عملکردها از سوی دستگاه‌های مختلف پیدا می‌شود و جامعه نسبت به عملکردهای درست یا غلط واکنش‌های متفاوتی دارد. اما زمانی که تمام ارکان حاکمیت یکدست می‌شوند انتظار جامعه این است که به جهت نبود اختلاف در رویکردها و عملکردها و از آنجایی که رقابتی در کار نیست؛ مسائل و مشکلات به سرعت حل شود و روبه کاهش برود و آثار این یکدستی برای مردم نمایان گردد. اگر این رویکرد در همین راستا انجام پذیرد باعث تقویت اعتماد بعضا از دست رفته و کاهش یافته خواهد شد اما اگر در جهت عکس عمل کند بیش از پیش موجبات کاهش و حتی سلب اعتماد از جامعه را فراهم خواهد آورد. لذا در یکدستی کامل ارکان حاکمیت بهانه‌ای را از جهت عدم حل مشکلات کشور و مردم نمی‌توان پذیرفت چون همه چیز در اختیار ارکان یکدست خواهد بود و عدم نتیجه‌گرایی نشان از ناتوانی خواهد بود نه وقوع موانع. از جهتی گرچه برخی مطرح می‌کنند که یکدستی حداقل برای دولت خوب است تا سیاست‌ها و تغییرات خود را اعمال کند؛ اما بعضا مشکلات و خطراتی را هم در پی دارد. جایی که به جهت نبود منتقد و مطالبه‌گر تصمیماتی گرفته می‌شود که شاید چندان مطلوب نبوده و اجرای آن برای جامعه با تبعاتی همراه باشد. لذا حتی در حاکمیت یکدست نیز لزوم پرهیز از سیاست‌های هیجانی که صرفا تبعات آن برای مردم خواهد بود بسیار احساس می‌شود. در نتیجه به نظر می‌رسد که باید ریل‌گذاری‌ها در حوزه‌های مختلف طبق نظرات کارشناسی صورت پذیرد و در تصمیم‌گیری‌ها نیز همه مسائل مدنظر قرار گیرد تا مثلا یک تصمیم در حوزه حامل‌های انرژی تاثیر چندانی بر زندگی مردم نگذارد. لذا فرصتی برای آزمون و خطا نیست و باید حساب شده و دقیق عمل کرد. حاکمیت یکدست و عملکرد قوا مانند تیغ دو لبه عمل می‌کند که هم می‌تواند ثمرات و دستاوردهایی را به جهت سهل‌الوصول کردن اجرای تصمیمات داشته باشد و هم می‌تواند به جهات اتخاذ و اجرای تصمیمات سریع تبعات چندان مطلوبی به همراه نداشته باشد.

اصولگرایان باید پاسخگو شوند

یک فعال سیاسی اصلاح‌طلب درخصوص حاکمیت یکدست و ثمرات و تبعات آن اظهار داشت: اینکه حاکمیت در همه نهادهای انتخابی و انتصابی یکدست شده را، هم می‌توان خوب تلقی کرد و هم بد اما تجربه گذشته نشان داده که این نوع حاکمیت چندان مطلوب نبوده است. اسماعیل گرامی‌مقدم به «آرمان ملی» گفت: تجربه دولت احمدی‌نژاد به عنوان یک الگو از یکدست شدن حاکمیت یک به‌هم‌ریختگی بین مناسبات حاکمیت و برخی جریانات را دامن زد. در گام دوم رابطه خود نهاد انتخاباتی دولت و حاکمیت نیز به هم ریخت که تاکنون تبعات آن را می‌بینیم. ازطرف دیگر خسارت‌های اقتصادی زیادی هم به کشور وارد شد. اما نباید همیشه بگوییم چون یکدست شده همیشه بد خواهد شد. سخنگوی حزب اعتماد ملی افزود: اکنون اصولگرایان شرایطی پیدا کردند که باید پاسخگو باشند و از این جهت شرایط برای کل جریان اصلاح‌طلب مناسب شده که اصولگرایان را پاسخگو کند. امروز دیگر عدم پاسخگویی را جامعه و حتی تاریخ نخواهند پذیرفت. اصولگرایان باید نسبت به عمل و رفتار خود در دولت، مجلس و دستگاه قضایی پاسخگو باشند. وی افزود: دیگر هیچ بهانه‌ای برای غیر پاسخگو بودن حاکمیت نداریم. دیگر کسی نمی‌تواند بهانه بیاورد که در فلان موضوع اصلاح‌طلبان مقصر بودند یا دولت مجلس را مقصر بداند و بالعکس. هیچ گونه صحبتی از این دست پذیرفته نیست. قوا یکدست شده و از این جهت به نظر می‌رسد که اگر ۳ رکن نظام درست عمل کنند منفعتش به مردم خواهد رسید.

گفت و گو

مرتضی مکی در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

خواسته‌های حداکثری فرصت‌ها را از بین می‌برد

هنوز ابتکار جدیدی برای احیای برجام مطرح نیست

باید از فرصت مجمع سالانه سازمان ملل استفاده کرد

آرمان ملی -علیرضا پورحسین: مجمع سالانه سازمان‌ملل به نظر می‌رسد فرصت مناسبی برای هم‌اندیشی درخصوص برجام و سایر مسائل حوزه سیاست خارجی ایران باشد. در این میان وزیر امور خارجه فرانسه روز دوشنبه برگزاری نشستی میان وزیران ۴+۱ در نیویورک را محتمل دانست و تاکید کرد که مذاکرات برجامی باید از سر گرفته شود اما مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا برگزاری نشستی با حضور روسیه، چین، انگلیس، فرانسه و آلمان در حاشیه نشست سالانه مجمع عمومی سازمان‌ملل در نیویورک برای گفت‌وگو درباره احیای برجام را غیر محتمل دانست. مشخصا در حال حاضر آنچه اهمیت دارد، اراده و تمایل تمام کشورهای طرف برجام برای ازسرگیری مذاکرات وین است. مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا همچنین از دیدار روز سه‌شنبه خود با حسین امیرعبداللهیان وزیر امورخارجه کشورمان در نیویورک خبر داد و گفت که او را برای از سرگیری هرچه سریعتر مذاکرات وین ترغیب خواهد کرد. اتفاقی که با وجود درخواست‌های مکرر سایر کشورها تا به امروز رقم نخورده و نگرانی‌هایی را درخصوص آینده مذاکرات وین به وجود آورده است. در راستای بررسی این مسائل آرمان ملی گفت‌وگویی با مرتضی مکی، تحلیلگر ارشد مسائل بین‌الملل داشته است که در ادامه می خوانید.

مجمع عمومی سازمان ملل می‌تواند مسیری برای احیای مذاکرات وین باشد؟

امروز مهم‌ترین موضوع سیاست خارجی ایران، برجام است و در همین راستا باید از فرصت پیش آمده در مجمع عمومی سازمان ملل استفاده کرد و از اجتماع دیپلمات‌ها به نفع خود استفاده کنیم و مواضع ایران را برای آن‌ها شفاف کنیم و آن قسمت از اختلافات که نتیجه سوءتفاهم‌های سیاسی است را حل و فصل کنیم و در ادامه نیز زمینه را برای ازسرگیری مذاکرات در وین در راستای احیای برجام فراهم سازیم. تغییر دولت در ایران این امر را ضروری‌تر می‌کند و به نظر می‌رسد که دولت سیزدهم با اندکی تغییر در رویکردها قصد داشته باشد تا پا به مذاکرات گذارد و در همین راستا باید مواضع خود را از همین امروز تبیین کند و برای طرف‌های مقابل مشخص کند که چه سیاست‌هایی را در پیش خواهد گرفت و مشخصا رایزنی و مذاکرات دوجانبه نیز می‌تواند سیاست خارجی ایران را از بن بست خارج کند.

در روزهای گذشته و در چندین مرتبه شاهد بوده‌ایم که تمامی طرف‌های برجام از ایران می‌خواهند تا هر چه سریع‌تر به مذاکرات برگردد اما ایران نسبت به این خواسته‌ها موضع مشخصی نگرفته است و به همین علت تهدیدهایی علیه ایران صورت گرفته است، این تهدیدها چه حاصلی خواهد داشت؟

باید توجه داشت در برهه‌ای از زمان قرار گرفته‌ایم که نمی‌توان مرتکب ریسک شد. واقعیت این است که اگر این مذاکرات شکست خورد، شرایط کشور بسیار پیچیده خواهد شد و بازگشت پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت سازمان ملل و رفتن ایران به ذیل بند هفتم منشور سازمان ملل، موجب بازگشت تحریم‌های شش‌گانه سازمان‌ملل علیه ایران خواهد شد که وضعیت را سخت‌تر می‌کند. به‌خصوص آنکه آمریکایی‌ها از همین چند هفته قبل سیگنال‌های منفی می‌فرستند که اگر مذاکرات احیای برجام نتواند به نتیجه برسد، عملاً ایران به چین هم نمی‌تواند نفت بفروشد. واقعیت این است همین نفتی که به چین می‌فروشیم در نتیجه نادیده گرفتن آمریکایی‌ها از خرید نفت شرکت‌های چینی از ایران است اما اگر مذاکرات به نتیجه نرسد، کشورهای نزدیک همچون چین در این زمینه گشایشی برای ایران ایجاد نخواهند کرد که ایران بتواند به بازارهای جهانی راهی پیدا کند. بنابراین یک راه بیشتر برای احیای برجام وجود ندارد و آن‌هم دیپلماسی و ادامه مذاکرات است. همان طور که برجام نتیجه تصمیم مجموعه حاکمیت بوده، انتظار از دولت رئیسی و تیم سیاست خارجی امنیتی ایشان احیای مذاکرات برجام است. اگر می‌خواهند منافع ملی و امنیت ملی کشور را مدنظر قرار داده و شرایط اقتصادی، سیاسی و اجتماعی را از این وضعیت متزلزل نجات دهند، راهی جز ادامه مذاکرات و دیپلماسی وجود ندارد. در این راستا این نکته را باید مدنظر قرار دهیم که تحریم‌هایی که الان متوجه ایران است از سوی آمریکاست نه سازمان ملل و قطعاً اگر ما بخواهیم در چارچوب لغو تحریم‌ها با سازمان ملل هم مواجه باشیم، شرایط بسیار سخت‌تر خواهد شد و آمریکایی‌ها برای اجماع جهانی علیه ایران بیشتر تلاش خواهند کرد. همان اجماعی که در حکومت هشت ساله اوباما علیه ایران ایجاد شد و ۶ قطعنامه علیه ایران به تصویب رسید. باید توجه داشت که قطعا احیای مذاکرات برجام آسان‌تر خواهد بود تا اینکه بخواهیم از نقطه صفر مذاکراتی را برای لغو تحریم‌ها آغاز کنیم.

علت تعلل ایران در روزهای اخیر در راستای آغاز مذاکرات احیای برجام چه بوده است؟

تا به امروز ایران و دیگر طرف های برجام، ابتکار عمل جدیدی برای تحقق برجام ارائه نداده‌اند و شاید یکی از علت‌های اینکه ایران نیز وارد مذاکره نشده، همین امر است. اتفاق خوب این است که همه طرف‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که باید با اتکا به دیپلماسی اختلافات را حل کرد و به این نتیجه نیز رسیده‌اند که باید برجام احیا شود. مشخصا در راستای اینکه یک ابتکار عمل جدید مطرح و در دستور کار قرار گیرد، باید طرفین از برخی خواسته‌های خود دست بردارند. از سوی دیگر برداشت دولت سیزدهم از برجام و کارآیی آن متفاوت از آن چیزی است که دولت قبل مدنظر داشت. دولت سیزدهم نمی‌خواهد با دستور کار دولت قبلی مذاکرات را پیش ببرد و این نیز یکی از علت‌های تاخیر در آغاز مذاکرات است. دولت سیزدهم باید توجه داشته باشد که اگر سطح خواسته‌ها را بالا ببرد، مشخصا این عاملی برای تحت فشار قرار گرفتن طرف مقابل نمی‌شود و باید درخصوص سیاست خارجی خود یک بازنگری داشته باشیم و نسبت به برجام نگاهی واقع‌بینانه داشته باشیم. خواسته‌های حداکثری ممکن است فرصت‌های موجود را نیز از بین ببرد و کار را برای ما سخت‌تر کند.

مهدی چمران: اجبار به استعفای زنان در شهرداری استثنا بوده؛ قانون نیست

گشت ارشاد در بهشت؟

راه‌اندازی مرکز حراست بانوان در شهرداری!

آرمان‌ملی - مطهره شفیعی: چندان بیراه نبود که شهرداری در دوره جدید رویکرد خاص با توجه به عقاید مدیرانش آغاز کند، رویکردی که گویا محدودیت در آن بیش از احترام به عقاید و آزادی‌های قانونی اهمیت دارد. از جمله این اقدامات راه‌اندازی اداره امور بانوان حراست کل شهرداری تهران است که تا پیش از این وجود نداشت. بسیاری آگاه هستند ضوابط حاکم بر شهرداری تهران از جمله پوشش و رفتار کارکنان در بدو ورود به بهشت مشخص می‌شود و با کارمند متخلف برخورد می‌شد، بنابراین نیاز به حجیم کردن ساختار شهرداری با تاسیس حراست بانوان نبود. نکته قابل تامل آنجاست که مهدی کرمی مشاور شهردار و رئیس حراست کل شهرداری در توجیه این اقدام گفته بود:« با توجه به اینکه بخش قابل توجهی از پرسنل شهرداری تهران همکاران خانم هستند و لازم است در راستای تکریم و صیانت از جایگاه ایشان امور مربوطه به صورت ویژه پیگیری و بررسی شود، اداره امور بانوان حراست کل با هدف صیانت و حفظ تکریم ایشان راه‌اندازی شد که همکاران خانم ما آماده‌اند به‌صورت تخصصی موضوعات و دغدغه‌های ایشان را پیگیری کنند.» راه‌اندازی حراست بانوان در شهرداری تهران یادآوری گشت ارشاد در خیابان‌هاست و مشخص نیست زاکانی با چه رویکردی اقدام به راه‌اندازی این نهاد حاشیه‌ساز کرده است.

اجبار زنان به استعفا در شهرداری؟

همین اقدامات است که سبب حواشی دیگری برای شهرداری می‌شود به‌عنوان نمونه برخی اعلام کردند که برای خوشایند شهردار جدید، تغییراتی رخ می‌دهد که طی آن زنان مدیر در رأس مدیریت شهری جابه‌جا و یا مجبور به استعفا شوند. گفته شده که برخی از شهرداران مناطق بیست و دوگانه به بهانه تفکرات جدید حاکم بر شهرداری تهران و شورای شهر اقدام به برکناری برخی بانوان مدیر کرده‌اند و یا اینکه آنها را تحت‌فشار گذاشتند که اگر استعفا ندهند، پست آنها به کارشناس تقلیل می‌کند و دوباره خبر آمد که ۴ تا ۵ تن از مدیران زن در برخی مناطق و نواحی برکنار شده‌اند و یکی از آنها هم مدیر روابط عمومی شهرداری منطقه ۵ است. دیروز رئیس شورای شهر تهران این ادعا را رد کرد و گفت: اجبار به استعفای مدیران و بانوان در شهرداری صحت ندارد. مهدی چمران در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه گفته می‌شود طی روزهای اخیر به برخی بانوان و مدیران میانی شهرداری اعلام کرده‌اند باید استعفا دهند، نظر شما در این زمینه چیست، گفت: چنین چیزی صحت ندارد. البته شاید استثنائاتی بوده ولی قانونی در این زمینه وجود نداشته و لذا این قضیه کذب است. وی گفت: اخیراً برخی در مورد فعالیت‌های مدیریت شهری اظهار نگرانی کردند و ای کاش این نگرانی‌هایشان را چهار سال پیش مطرح می‌کردند. خوشبختانه ما جزء افرادی نیستیم که سعی کنیم مشکلات‌مان را گردن گذشتگان بیندازیم و سعی می‌کنیم برنامه‌های‌مان را پیش ببریم. چمران خاطرنشان کرد: متأسفانه برخی مسئولان و مدیران در شهرداری به دلیل اینکه نمی‌دانند در دوره جدید فعالیت آنها ادامه خواهد داشت یا نه، از برخی مسئولیت‌ها سر باز زده‌اند، در حالی که هر فردی تا آخرین لحظه حضورش باید مسئولیت‌ها را عرفی، شرعی و اداری انجام دهد.

تناقض شورا و شهرداری درباره زنان

مهدی چمران از واژه عدم کنار گذاشتن زنان جز در موارد استثنا استفاده کرده اما مشخص نکرد استثنا شامل چه مواردی است. از یک سو شهرداری درصدد محدود کردن زنان است و از سوی دیگر سوده نجفی یکی از اعضای شورای شهر تهران اما اظهارات دیگری دارد. او می‌گوید: «امروزه توانمندسازی زنان و مشارکت آنان در فرآیند تصمیم‌گیری و مدیریت جامعه یکی از پیش‌نیازهای توسعه پایدار است که کشور ما نیز بدان نیازمند است و شهرداری تهران نیز از این قاعده مستثنی نیست، کارکنان زن نقش بسزایی در پیشبرد اهداف شهرداری دارند اما متاسفانه تعداد زنان در پست‌های عالی مدیریتی در شهرداری تهران کم‌اند البته این به معنای نگاه جنسیتی به موضوع نیست، در دوره جدید مدیریت شهری ان‌شاءا... با مساعدت شهردار جدید تهران به دنبال فراهم‌سازی راهبردهای مناسب برای رفع کاستی‌ها و افزایش شمار زنان در پست‌های مدیریتی شهرداری تهران هستیم. ان‌شاءا... با شناسایی عامل‌های پدیدآورنده این وضع یعنی حضور کمرنگ زنان در پست‌های مدیریتی، برنامه‌ای در جهت توانمندسازی کارکنان زن شهرداری تهران به منظور ارتقای جایگاه و مناصب اداری آنها خواهیم داشت.»

تکرار اخراج زنان افغانستان در تهران

شایعات مطرح شده درباره شهرداری اذهان را به یاد افغانستان می‌اندازد و خبری که جدیدا از این کشور منتشر شده بود:« حمدا... نعمانی، شهردار موقت کابل روز یکشنبه به کارمندان زن پایتخت دستور داد در خانه بمانند. آقای نعمانی گفت تنها زنانی که مردان نمی‌توانند جای آنها را بگیرند می‌توانند به سر کار بروند. این دستور تنها یک روز پس از آن صادر می‌شود که دختران از رفتن به دبیرستان منع شدند و وزارت امور زنان افغانستان به وزارت امر به معروف و نهی از منکر تغییر نام داد. آقای نعمانی گفت که هنوز تصمیمی قطعی درباره کارکنان زن شهرداری کابل گرفته نشده است. زنان خانه‌نشین شده، به گفته شهردار موقت کابل حقوق دوران بیکاری اجباری را دریافت خواهند کرد. به گفته حمدا... نعمانی تنها کمتر از یک سوم کارکنان شهرداری پایتخت یعنی حدود ۳ هزار نفر زن هستند.» حضور زاکانی در شهرداری تهران با حواشی خاصی مواجه شده و البته شورای شهر ششم شرایط بهتری از شهرداری ندارد. اگر چه دلواپسان تلاش زیادی کردند تا هر ۹ روز یک بحران برای شهرداری سابق پدید آورند اما وضعیت شهرداری فعلی چنان است که نیازی به سوژه ندارد و اظهارات و عملکرد آنها چالش‌های زیادی پدید می‌آورد. طرح بلیت مترو ۲۰ هزار تومانی موضوع ساده‌ای نبود که سبب نگرانی اقشار ضعیف جامعه شد. موضوعی که سبب انتقاد کارشناسان شده، عدم بهره‌گیری شهرداری از تجربه مدیران این نهاد است. رئیس شورای شهر تهران با اشاره به اینکه تاکنون چند نفر توسط شهردار تهران در قالب انتصابات جدید معرفی شده‌اند و بقیه هم به‌زودی اعلام می‌شوند، گفت: انتصابات با اولویت معاونین شهردار و شهرداران مناطق صورت می‌گیرد. چمران در پاسخ به این پرسش که آیا امکان باقی ماندن معاونان مدیریت شهری قبلی در شهرداری وجود دارد، گفت: از معاونان فعلی هم می‌توان در مدیریت شهری استفاده کرد ولی در زمینه شهرداران مناطق، زیاد بحث نشده و به طور کلی کسانی که از قبل و دوره‌های پیشین هم سابقه فعالیت در مدیریت شهری داشته‌اند قاعدتا بهره‌مندی از تجارب آنها در شهرداری می‌تواند مؤثر و خوب باشد.

ماشین‌های وارداتی مُفت که نیستند!

واردات ماشین‌های خارجی هم حاشیه‌ساز شده. از یک طرف مجلس با اماواگرهایی با آن موافقت می‌کند و کمی دورتر مسئولی در مجمع تشخیص مصلحت این تصمیم را به زیر سوال می‌برد و استدلالش هم این است که باید تولیدات داخلی را افزایش داد و از واردات خودروهای خارجی جلوگیری کرد. آیتا... محسن مجتهدشبستری تاکید می‌کند که ایران کشوری است که نباید از ماشین‌های خارجی استفاده کند. برای جمهوری اسلامی زننده است افرادی سوار ماشین‌های خارجی شوند و از ماشین‌های تولید داخلی استفاده نکنند، این دون شأن جمهوری اسلامی است. ماشین‌های وارداتی مُفت که نیستند، گمرک و مسائلی از این قبیل دارند که قیمتش گران تمام می‌شود. باید سعی شود از منظر صرفه‌جویی و حیثیت نظام از وارد کردن ماشین‌های خارجی خودداری شود. به قدر کافی ماشین داخلی داریم و باید به تولیدات داخلی اهمیت داد. با وارد کردن ماشین‌های خارجی موافق نیستم.

فخر نفروشید پیوستن به شانگهای ثمره دولت خاتمی بود

این روزها اصولگرایان به فخرفروشی مشغول هستند و مدعی می‌شوند پیوستن به اجلاس شانگهای نتیجه اقدامات آنها بوده اما به این سوال پاسخ نمی‌دهند دولتی که مدعی آن هستند مگر چند ماه است که بر سر کار آمده که بتوانند مدعی شوند واردات واکسن و پیوستن به شانگهای نتیجه عملکرد این دولت بوده. معاون پارلمانی دولت اصلاحات زمینه‌سازی پیوستن به شانگهای را حتی قبل از دولت روحانی می‌داند. سیدمحمدعلی ابطحی می‌گوید: اصل پیشنهاد عضویت در سازمان شانگهای در دولت آقای خاتمی ارائه شد و دولت‌های بعدی پیگیری لازم را انجام دادند. وی با اشاره به اینکه سروصداهای ایجاد شده بر سر عضویت ایران در سازمان شانگهای یک مساله داخلی است، گفت: این اتفاق، در حوزه بین‌المللی چندان مهم نیست و اگر قرار بود با عضویت ایران در این سازمان نزدیکی به چین اتفاق بیفتد، با همان قرارداد ۲۵ ساله شکل می‌گرفت.

گیر احمدی‌نژاد به پوتین

به نظرش می‌رسد حضورش با تیپ متفاوت در مجمع تشخیص دیگر جذابیتی ندارد و خبرسازی آن تمام شده پس باید اقدام دیگری داشته باشد که باز هم مورد توجه قرار بگیرد، پس این بار رئیس‌جمهور روسیه را سوژه مطرح شدن خودش می‌کند و خطاب به پوتین می‌نویسد: «گزارش شده است که شما خواستار فرصت دادن به گروه تروریستی طالبان شده‌اید. اگر گروهی مشابه طالبان مشکل مشابهی را برای روسیه ایجاد کنند و یک مقام سیاسی جهانی خواستار دادن فرصتی به آنها شود، آیا این امر قابل قبول است؟» به نظر می‌سد منظور احمدی‌نژاد اظهاراتی است که پوتین در اجلاس شانگهای بیان کرد مبنی بر اینکه؛ «طالبان حالا کنترل تقریبا تمامی افغانستان را در دست دارد بنابراین مقام‌های جدید افغانستان باید در زمینه اجرای وعده‌های‌شان برای ایجاد صلح، عادی‌سازی زندگی عمومی و تضمین امنیت برای همه تشویق شوند. روسیه نیازمند همکاری با دولت طالبان در افغانستان است.»